

TÜRK-İŞ

TÜRKİYE
İŞÇİ SENDİKALARI
KONFEDERASYONU

BAŞKANLAR KURULU'NA SUNULAN
YÖNETİM KURULU RAPORU

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ (ILO)
ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSI
88. TOPLANTISI ÇALIŞMALARI

2000

1.3006
\$
00
16

TÜRK-İŞ
Bilgi Merkezi
TÜRK-İŞ
TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU

BAŞKANLAR KURULU'NA SUNULAN
YÖNETİM KURULU RAPORU

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ (ILO)
ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSI
88. TOPLANTISI ÇALIŞMALARI

2000

TÜRK-İŞ Bilgi Merkezi
Tarih:.....
Demirbaş No:.....1516.....
Tasnif No: 3.31.880.6. Baş 2000

İÇİNDEKİLER

Uluslararası Çalışma Konferansı 88. Toplantısı Çalışmalarına Katılım	1
Uluslararası Çalışma Konferansı'nın Çalışmaları	2
Türkiye İşçi Delegatesi Bayram Meral'in Konuşması	5
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Yaşar Okuyan'ın Konuşması	7
Uluslararası Çalışma Konferansı Sonrasındaki Tartışmalar	11
Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Uluslararası Çalışma Konferansları Standartların Uygulanması Komitelerinde İncelemeye Alınan Ülkeler ve İncelendikleri Sözleşmeler	21
ILO Tarafından Kabul Edilen Uluslararası Çalışma Sözleşmeleri Listesi	24

ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSI 88. TOPLANTISININ ÇALIŞMALARINA KATILIM

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Uluslararası Çalışma Konferansı 88. Toplantısı 30 Mayıs – 15 Haziran 2000 tarihlerinde Cenevre'de toplandı.

ILO Uluslararası Çalışma Konferansı'na Türkiye İşçi Delegatesi olarak TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral katıldı. Konferansta hükümet delegeleri Büyükelçi Murat Sungar ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarı Fikri Şahin'di. İşveren delegatesi ise TİSK Genel Sekreteri Bülent Pirlor oldu.

Konferansa 304 hükümet delegatesi 807 hükümet delegatesi danışmanı, 145 işveren delegatesi, 416 işveren delegatesi danışmanı, 148 işçi delegatesi ve 499 işçi delegatesi danışmanı katıldı.

ILO Anayasası uyarınca, Bayram Meral'in danışmanı olarak da TÜRK-İŞ'ten 8 kişi görevlendirildi. Türkiye İşçi Delegatesi danışmanları TÜRK-İŞ Genel Sekreteri Hüseyin Karakoç, TÜRK-İŞ Genel Mali Sekreteri Mustafa Kumlu, TÜRK-İŞ Genel Eğitim Sekreteri Salih Kılıç, Teksif Genel Başkanı Zeki Polat, Tarım-İş Genel Başkanı Bedrettin Kaykaç, Ağaç-İş Genel Başkanı Mürsel Taşçı ve TÜRK-İŞ Genel Başkan danışmanı Yıldırım Koç idi. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Türkiye İşçi Delegatesinin danışmanlarına DİSK Genel Başkanı Vahdettin Karabay ile HAK-İŞ Genel Başkanı Salim Uslu'yu da ekledi.

Uluslararası Çalışma Konferansı'na TÜRK-İŞ'ten gözlemci olarak katılan Genel Başkanlarımız, diğer Yöneticilerimiz ve Uzmanlarımız aşağıda sunulmaktadır:

Genel Başkanlarımız

Bedrettin Kaykaç
Hüseyin Kayabaşı
Ömer Çelik
Zeki Polat
Mürsel Taşçı
Ali Ekber Güvenç
Ergün Atalay
Turan Uzun
Orhan Atay
Ziya Sonay

Diğer Yöneticilerimiz (Alfabetik Sırayla)

Ayvaz Şeker
Baki Yüksel
Erdoğan Pehlivanlıoğlu
Fethi Tekin
Hamit Kalkavan
Hayrettin Devrimöz
Hikmet Bülbül
İhsan Dokur
İrfan Akyiğit
Naci Uçar

Nazmi Irgat
Nevzat Yavuz
Orhan Şimşek
Osman Çimen
Rahmi Yaman
Ramiz Muslu
Sabri Keskin
Suat Çorbacı
Zeki Şeşen

Uzmanlar

Nevres Yücel
Uğraş Gök
Şule Özkuzukıran
Şanar Tayşi

Türkiye İşçi Delegatesi ve TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, Konferans çalışmalarını yürütmek amacıyla oluşturulan komitelere aşağıdaki atamaları yaptı:

Standartların Uygulanması Komitesi	Bayram Meral, Yıldırım Koç
İnsan Kaynakları Komitesi	Hüseyin Karakoç, Mustafa Kumlu
Analığın Korunması Komitesi	Salih Kılıç
Kararlar Komitesi	Zeki Polat
Tarımda İşçi Sağlığı Komitesi	Bedrettin Kaykaç, Mürsel Taşçı

ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSININ ÇALIŞMALARI

Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 88. Toplantısı 30 Mayıs 2000 günü çalışmalarına başladı. Konferans başkanlığına oybirliğiyle Arjantin Çalışma Bakanı Alberto Flamarique seçildi.

88. Konferansta Analığın Korunması Sözleşmesi (olumlu 304 oy, karşı 22 oy, çekimser 116 oy) ve Tavsiye Kararı (olumlu 315 oy, karşı 16 oy, çekimser 108 oy) kabul edildi. Bu Sözleşme ile, 1952 yılında kabul edilen 103 sayılı Analığın Korunması Sözleşmesi'nde sağlanan haklar biraz daha genişletildi. Analık izni 12 haftadan 14 haftaya çıkarıldı. Yalnızca ücret karşılığı çalışan kadınlar değil, tüm kadınlar Sözleşme kapsamına alındı.

Diğer taraftan, tarımda işçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin bir uluslararası belgenin kabulü doğrultusunda ilk görüşme yapıldı. Konferansta bir Sözleşmenin ve/veya Tavsiye Kararının kabulü birbiri ardı sıra iki yıl görüşmeyi öngörmektedir. Bu yılki ilk görüşmede, tarım sektöründe çalışanların tümünü kapsayacak belirli ilkeler konusunda ön anlaşmaya varıldı. 2001 yılındaki konferansta da bu anlaşma sürdürülebilirse, bu konuda bir Sözleşme ve Tavsiye Kararı kabul edilecektir.

Konferans sırasında, HIV/AIDS Konusunda Birleşmiş Milletler Programı ile Uluslararası Çalışma Örgütü arasında İşbirliği Çerçeve Anlaşması da imzalandı. Böylece, özellikle Afrika ülkelerinde giderek yaygınlaşan bu hastalığa karşı yeni bir adım atıldı.

Uluslararası Çalışma Konferansının 88. Toplantısında ILO Anayasasının 33. maddesi ilk kez Birmanya'ya (Miyanmar) karşı kullanıldı. Bu ülkeden, işçileri zorla çalıştırma uygulamasından vazgeçmesi istendi; aksi taktirde 30 Kasım 2000 tarihinden itibaren Uluslararası Çalışma Örgütü'nün çeşitli ülkeler ve uluslararası kuruluşlar nezdinde girişimlerde bulunarak, bu ülke ile ilişkilerini gözden geçirmelerini isteyeceği bildirildi.

88. Toplantı 1930'lu yıllarda kabul edilmiş olmakla birlikte, yeterli sayıda onayı bulamadığı ve daha sonraki yıllarda içerikleri açısından geçersiz kaldığı için, 5 Sözleşmeyi yürürlükten kaldırdı (31; 46; 51; 61; 66 sayılı Sözleşmeler).

Uluslararası Çalışma Konferansı'nın sözleşme ve tavsiye kararları kabul etmenin ötesinde ikinci bir işlevi, ülkelerin onayladıkları Sözleşmeleri ne ölçüde uyguladıklarının denetlenmesidir. Bu konuda ülkelerin hükümetlerinin ve işçi ve işveren örgütlerinin gönderdikleri raporlar, ILO Yönetim Kurulu tarafından atanan 20 ünlü hukukçu tarafından incelenir. Bu hukukçuların oluşturduğu kurulun adı, Uzmanlar Komitesi'dir. Uzmanlar Komitesi her yıl Konferansa bir rapor sunar. Bu raporda, çeşitli ülkelerin kendi onayladıkları Sözleşmeleri uygulamadıkları konusundaki iddialara ilişkin gözlemler yer alır.

Türkiye bu yıl

- 26 sayılı Asgari Ücret Tespit Usulleri İhdası,
- 42 sayılı Mesleki Hastalıkların Tazmini,
- 88 sayılı İş ve İşçi Bulma Servisi Kurulması,
- 96 sayılı Ücretli İş Bulma Büroları,
- 98 sayılı Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkı İlkelerinin Uygulanması,
- 118 sayılı Vatandaşlarla Vatandaş Olmayan Kimselere Sosyal Güvenlik Konusunda Eşit Muamele Yapılması ve
- 122 sayılı İstihdam Politikası Sözleşmelerine

ilişkin ihlal iddiasıyla bu raporda yer aldı.

Uzmanlar Komitesi'nin raporu, Konferans sırasında oluşturulan Standartların Uygulanması Komitesinde incelenir. Raporda yer alan ülke ve ihlal edilen Sözleşme sayılarının çokluğu nedeniyle, ancak belirli sayıda ülke bu Komitede incelemeye alınabilir. Bir ülkenin incelemeye alınabilmesi için, Standartların Uygulanması Komitesi'nin işçi ve işveren gruplarının anlaşması gerekmektedir. Hükümetlerin bu konuda doğrudan söz hakkı yoktur. Bu yıl Komite toplantısında hükümet temsilcileri bu listenin belirlenmesine kendilerine de söz hakkı verilmesini istediler.

Bu yıl Standartların Uygulanması Komitesi'nde incelenmeye alınma kararı verilen ülkeler ve ilgili Sözleşmeler aşağıda sunulmaktadır:

Afganistan	111
Avustralya	98
Brezilya	111

Cibuti	87
Etiyopya	87
Guatemala	87
Hindistan	29
İngiltere	29
İran	111
Kamerun	87
Kolombiya	87
Kuveyt	87
Macaristan	122
Meksika	169
Moritanya	81
Pakistan	105
Panama	98
Saint Lucia	98
Sudan	29
Swaziland	87
Tanzanya	105
Türkiye	98
Ukrayna	95
Venezuela	87

Türkiye 1970 yılından beri 1973, 1992 ve 1999 yılları dışında 27 yıl bu Komite'de incelemeye alındı. Bu yıl da, 98 sayılı Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkı İlkelerinin Uygulanmasına ilişkin Sözleşmeyi ihlal ettiği iddiasıyla Komite gündeminde yer aldı. Türkiye, 1983 yılından beri 14 kez bu Sözleşmeyi ihlal ettiği için Komite tarafından incelendi.

Türkiye'ye yıllardır 98 sayılı Sözleşme çerçevesinde yöneltilen eleştiriler,

- işçilerin sendika-karşıtı ayrımcılığa karşı yeterince korunmaması,
- toplu pazarlık alanında önemli kısıtlamaların yaşanması,
- kamu çalışanlarının örgütlenme ve toplu pazarlık haklarının tanınmamış olması,
- belirli sektörlerde uyuşmazlıklarda grev hakkının bulunmaması ve
- serbest bölgelerde 10 yıl süreyle grev yasağı bulunmasıydı.

Komite'deki görüşmeler sırasında Türkiye'nin bu eksiklikleri daha ayrıntılı ve kapsamlı olarak dile getirildi. Komite, Türkiye'deki mevzuatın ve uygulamaların, onaylanmış 98 sayılı Sözleşme ile uyumlu hale getirilmesini istedi.

Standartların Uygulanması Komitesi çalışmaları sırasında Türkiye işçi temsilcisi genel görüşmeler sırasında ve ayrıca Türkiye, İran ve Sudan'ın incelenmesinde birer konuşma yaptı.

Standartların Uygulanması Komitesi, Sudan'ı, Kamerun'u ve Venezuela'yı raporunun özel paragrafına aldı (kara liste).

Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 88. Toplantısında genel kurulda Türkiye İşçi Delegasyonu adına Türkiye İşçi Delegatesi ve TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, Türkiye İşveren Delegasyonu adına TİSK Genel Sekreteri Bülent Pirlar ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti adına da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Yaşar Okuyan konuştu.

TÜRKİYE İŞÇİ DELEGESİ BAYRAM MERAL'İN KONUŞMASI

Türkiye İşçi Delegesi ve TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, Uluslararası Çalışma Konferansı genel kurulunda 8 Haziran 2000 günü aşağıdaki konuşmayı yaptı:

Sayın Başkan,

Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 88. Toplantısının Değerli Delegeleri,

Konuşmama başlarken, hepinizi, Türkiye'deki tüm çalışanlar adına, en derin saygılarımla selamlıyorum. Ayrıca, Sayın Genel Müdürü, son bir yıldaki başarılı çalışmaları nedeniyle kutluyorum.

Sayın Başkan,

Günümüzdeki biçimiyle küreselleşmenin çalışanlar açısından yarattığı olumsuzluklar her geçen gün daha da yoğunlaşmaktadır. Bu koşullarda, ILO'nun çalışma yaşamına ilişkin standartlar belirleme görevi daha da önem kazanmaktadır. ILO'nun temel belgelerinde, Sözleşme ve tavsiye kararlarında ve Çalışma Yaşamında Temel İlkeler ve Haklar Bildirgesinde yer alan anlayış, sendikal hak ve özgürlüklerin kullanılmasında önemli sorunların yaşandığı koşullarda her zamankinden daha günceldir. Sendikal hak ve özgürlükler, ancak ulusal bağımsızlıkla ve ulusal egemenlikle mümkündür. Halbuki ulusötesi şirketler ulusal devleti, ulusal bağımsızlığı ve egemenliği zayıflatma çabası içindedir. Bu koşullarda, ILO'nun Çokuluslu Şirketler Üçlü Bildirgesi daha da büyük önem kazanmaktadır. Sayın Genel Müdürün bu konuya da gereken önemi vereceğine inanıyorum.

Sayın Başkan,

Türkiye, bölgesindeki tek laik ve en demokratik ülkedir. Bu niteliği her geçen gün daha da güçlenmektedir. Ülkemiz, dünyada ve bölgemizde barış istemektedir. Barış, işsizliğin ve yoksulluğun ortadan kaldırılmasının önşartıdır. Ancak, IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü'nün ulusötesi şirketlerin çıkarları doğrultusundaki müdahaleleri, ülkemizde işsizliği, yoksulluğu, gelir dağılımı adaletsizliğini ve sendikal hak ihlallerini artırmaktadır. Özelleştirme ve taşeronluk ile kayıt-dışı istihdam birlikte gelişmektedir. Bu uygulamalar sendikasılaştırmanın önde gelen araçlarıdır. Özelleştirme yoluyla ulusal devletin zayıflatılması, ulusal egemenliğe, demokrasiye ve sendikal hak ve özgürlüklere büyük zarar vermektedir. Sorumsuz bazı işverenlerin çıkarları doğrultusundaki bir

esneklik ile, ILO'nun temelini oluşturan koruyucu mevzuat tahrip edilmektedir. Kayıt-dışı istihdam ise işverenler için sınırsız bir esneklik sağlamaktadır. Bu uygulamalarla, ILO'nun temel hedefi olan sosyal adaleti bağdaştırabilmek mümkün değildir. Bu koşullarda, ILO'nun denetim mekanizmasının daha etkin bir hale getirilmesi özellikle önem arz etmektedir.

Sayın Başkan,

Türkiye 158 sayılı Sözleşmeyi onaylamıştır. Hükümetimin bu konudaki uluslararası yükümlülüklerini yerine getireceğini umut ediyorum. Türkiye 102 sayılı Sözleşmeyi onaylamıştır. Hükümetimin, sosyal devlet anlayışına uygun hareket ederek, sosyal güvenlik sisteminin sorunlarına çözüm bulacağına ve sosyal güvenliğin özelleştirilmesi girişimlerine son vereceğine inanıyorum. Ülkemde işsizlik sigortasının 1 Haziran tarihinde başlaması önemli bir gelişmedir. İşsizlik sigortasının uygulanmaya başlanması sonrasında, ortaya çıkan eksikliklerin kısa sürede giderilmesini diliyorum. Türkiye 8 temel Sözleşmeden 7'sini onaylamıştır. Hükümetimin, örgütlenme, toplu pazarlık ve grev haklarının tam olarak kullanılmasının önündeki engelleri ve kamu çalışanlarının sendikal hakları konusundaki kısıtlamaları kaldıracığını umut ediyorum. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne adaylık sürecinin hızlandırılması amacıyla ILO ve hükümetimiz arasında imzalanacak olan teknik işbirliği anlaşmasının bu sürece katkıda bulunacağına inanıyorum. ILO'nun 14 Sözleşmesinin daha onaylanma sürecinde önemli adımların atılmış olmasını de memnuniyetle karşılıyorum.

Bu sorunların aşılmasında, yasal zeminde oluşturulmuş demokratik işleyişli bir Ekonomik ve Sosyal Konsey aracılığıyla daha da güçlendirilecek sosyal diyalogun önemli katkılarının olacağına inanıyorum.

Türkiye, güçlü demokrasi geleneğiyle, sorunların aşılması doğrultusunda gerekli diyalog kanallarına sahiptir. Hükümetimin, işçi hareketinin gücünü ve önemini kavradığına ve sorunlarımızın çözümü için gerekli adımları atacağına eminim.

Sayın Başkan,

Başkanlığınız altındaki 88. Konferansın çalışanların haklarının korunması, sosyal adalet ve kalıcı bir toplumsal barış açısından başarılı sonuçlara ulaşmasını diliyorum.

Teşekkür ederim.

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANI YAŞAR OKUYAN'IN KONUŞMASI

Türkiye Cumhuriyeti Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Yaşar Okuyan, Uluslararası Çalışma Konferansı genel kurulunda 8 Haziran 2000 günü Hükümet adına aşağıdaki konuşmayı yaptı:

SAYIN BAŞKAN
SAYGIDEĞER DELEGELER
BAYANLAR
BAYLAR

SAYIN BAŞKAN,

BAŞKANLIĞA SEÇİLMENİZDEN DOLAYI SİZİ EN İYİ DİLEKLERİMLE KUTLUYORUM.

GENEL MÜDÜR SAYIN SOMAVIA'YI, GEREK KÜRESEL, GEREK FAALİYET RAPORLARINDAN DOLAYI TEBRİK EDİYORUM.

SAYIN BAŞKAN,

YİRMİBİRİNCİ YÜZYILIN BAŞLANGICINDA ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ, BÜTÜN DÜNYA TARAFINDAN BÜYÜK BİR DİKKAT VE İLGİYLE İZLENMEKTEDİR. KOPENHAG DÜNYA SOSYAL KALKINMA ZİRVESİ İLE DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ'NÜN SINGAPUR'DA YAPILAN BAKANLAR KONFERANSI BU İLGİYİ YOĞUNLAŞTIRAN İKİ BÜYÜK ETKİNLİK OLARAK ÖNEMİNİ KORUMAKTADIR. SÖZKONUŞU TOPLANTILARDA KABUL EDİLEN SONUÇ BELGELERİNDE, ÇALIŞANLARIN TEMEL HAKLARININ KORUNMASINDA ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ'NÜN ROLÜNÜN ÖNEMİ TEYİD EDİLMİŞTİR. HİÇ ŞÜPHE YOK Kİ, BU AY İÇİNDE CENEVRE'DE YAPILACAK OLAN DÜNYA SOSYAL KALKINMA ZİRVESİNİN DEVAMINDA BU GÖRÜŞ DAHA DA KUVVET KAZANACAKTIR.

EKONOMİK KÜRESELLEŞMEYLE BİRLİKTE BİLİMSSEL VE TEKNOLOJİK ALANDA YAŞANAN GELİŞMELER TOPLUMLARIN REFAH DÜZEYİNE EŞİT ORANDA YANSIMAMIŞTIR. BU İTİBARLA, KÜRESELLEŞME İLE BİRLİKTE ORTAYA ÇIKAN İŞSİZLİK VE TEDİRGİNLİK TÜM DÜNYADA BİR NUMARALI SORUN OLARAK KARŞIMIZA ÇIKMAKTA, BU DA BİZLERE, SOSYAL DIALOG VE SOSYAL KORUMANIN ÖNEMİNİ BİR KEZ DAHA TEYİD ETMEKTEDİR.

KUŞKUSUZ, KÜRESELLEŞME, EKONOMİK BÜYÜMEDEN DÜNYADAKİ TÜM ÜLKELERİN YETERİNCE YARARLANABİLMELERİNİ TEK BAŞINA SAĞLAYAMAMAKTADIR. BU AMACA ULAŞMAK İÇİN ÖNCELİKLE SOSYAL KORUMA SİSTEMLERİNİN MODERNLEŞTİRİLMESİ, YİRMİBİRİNCİ YÜZYIL

İŞGÜCÜ PİYASASININ GEREKTİRDİĞİ BİLGİ VE BECERİNİN KAZANDIRILMASINA YÖNELİK OLARAK EĞİTİM SİSTEMLERİNİN MODERNİZASYONU VE KAPSAMLI MESLEKİ EĞİTİM PROGRAMLARININ OLUŞTURULMASI, SON OLARAK DA, İŞLETMELERİN REKABET GÜCÜ İÇİN GEREKLİ OLAN ESNEKLİĞE KARŞIN ÇALIŞANLARIN DA İŞ PİYASASINDA YENİ GÜVENCELERLE DONATILMASI GEREKMEKTEDİR.

SAYIN BAŞKAN,

BU ARADA, KÜRESEL RAPORA DA DEĞİNMEK İSTİYORUM. KÜRESEL RAPORU BAŞARILI BİR PROMOSYONEL BELGE OLARAK BULMAKTAYIM. RAPOR, İLK DENEME OLARAK HER ÜLKEDEN HÜKÜMETLERİ VE SOSYAL TARAFLARI GÖRÜŞMELERE KATILMAYA ÖZENDİRMEKTEDİR. DÜNYADAKİ ÜLKELERİN ÇOĞUNLUĞUNDAN SÖZ EDİLMESİ, BİR YANDAN, SENDİKALAŞMA VE TOPLU PAZARLIKLA İLGİLİ İNSAN HAKLARI SORUNUNUN TÜM ÜLKELERDE VARLIĞINA İŞARET ETMEKTE, DİĞER YANDAN DA, İLO'NUN ÖNÜNDEKİ ÇÖZÜM BEKLEYEN SORUNLARIN BÜYÜKLÜĞÜNÜ GÖSTERMEKTEDİR.

GENEL MÜDÜRÜN FAALİYET RAPORUNDA, İLO'NUN YIRMİBİRİNCİ YÜZYILDA YAPACAĞI FAALİYETLERE IŞIK TUTULMAKTA, ÇALIŞMAYA İLİŞKİN TEMEL HAKLAR VE İLKELER, İSTİHDAM, SOSYAL KORUMA VE SOSYAL DİYALOG OLARAK DÖRT STRATEJİK HEDEFTE TOPLANAN KONULAR DÜNYAMIZIN İÇİNDE BULUNDUĞU EKONOMİK VE SOSYAL KOŞULLAR İLE TAM BİR BÜTÜNLÜK ARZETMEKTEDİR.

BU VESİLEYLE ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ'NÜN HEDEFLERİ OLARAK BELİRLENEN, FAALİYET PROGRAMLARINDA TEYİD GÖREN VE SOMUT SONUÇLARA DOĞRU YÖNLENDİRİLEN YENİ STRATEJİK ÖNCELİKLERE VERDİĞİMİZ TAM DESTEĞİ İFADE ETMEK İSTİYORUM.

SAYIN BAŞKAN,

HÜKÜMETİM, ÖNCELİKLE ÇALIŞMA İLİŞKİLERİNİ DÜZENLEYECEK SİSTEMLERİN GÜÇLENDİRİLMESİNİ, İŞSİZLİĞİ VE YOKSULLUĞU ÖNLEYECEK YENİ İSTİHDAM İMKANLARININ YARATILMASINI VE TÜM ÇALIŞANLARIN TEMEL HAKLARINI KORUYACAK ETKİLİ POLİTİKALARI DÜZENLEYECEK ÖNLEMLERİN TÜM ÜLKELERDE BENİMSENMESİ VE GELİŞTİRİLMESİ

GEREKTEĞİNİ VURGULAMAKTAN BÜYÜK MUTLULUK
DUYMAKTADIR.

BU BAĞLAMDA, BİLGİ, TEKNOLOJİ VE İLETİŞİM
TOPLUMUNDA, İNSAN KAYNAKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİNE,
MESLEKİ EĞİTİME VE AKTİF İSTİHDAM POLİTİKALARINA BÜYÜK
ÖNEM ATFETMEKTEYİZ. BU NEDENLE, İŞ VE İŞÇİ BULMA
KURUMUMUZUN ÇAĞDAŞ BİR İSTİHDAM KURUMU OLARAK
YENİDEN YAPILANMASINI ÖNGÖREN BİR YASA TASARISI BÜYÜK
MİLLET MECLİSİNE SUNULMUŞTUR.

SAYIN BAŞKAN,

MEMNUNİYETLE İFADE ETMEK İSTERİM Kİ GEÇTİĞİMİZ YIL
ÜLKEMDE GERÇEKLEŞTİRİLEN SOSYAL GÜVENLİK REFORMU
KANUNU ÜLKEMİZİN ÇALIŞMA HAYATI VE SOSYAL GÜVENLİK
UYGULAMALARINI ULUSLARARASI STANDARTLAR SEVİYESİNE
ÇIKARMAYA YÖNELİKTİR. BU KAPSAMDA; ILO NORMLARI
ÜZERİNDE OLUŞTURULAN BİR İŞSİZLİK SİGORTASI, ASGARİ
EMEKLİLİK YAŞI VE AYLIK BAĞLAMA SİSTEMİNDE GETİRİLEN
DEĞİŞİKLİKLER YER ALMAKTADIR.

AYRICA, SOSYAL SİGORTA HİZMETİ VEREN KURUMLARIN TEK
ÇATI ALTINDA TOPLANMASI VE İSTEĞE BAĞLI EK EMEKLİLİK
PROGRAMLARININ SİSTEME DAHİL EDİLMESİNİ ÖNGÖREN YASA
TASARILARI DA MECLİSE SUNULMUŞTUR. BÖYLECE, SOSYAL
SİGORTA REJİMİMİZİN ULUSLARARASI STANDARTLARA BİR ADIM
DAHA YAKLAŞMASI SAĞLANMAKTADIR.

GEÇTİĞİMİZ YIL TÜRKİYE, ILO ANAYASASINDA ÖNGÖRÜLEN
1997 TARİHLİ DEĞİŞİKLİĞİ VE ÖZÜRLÜLERİN İSTİHDAMI VE
MESLEK HAYATINA YENİDEN KAZANDIRILMASINA DAİR 159
SAYILI SÖZLEŞMEYİ ONAYLAMIS BULUNMAKTADIR.

DİĞER TARAFTAN, HÜKÜMETİMİN, EN KÖTÜ BİÇİMLERDEKİ
ÇOCUK İŞÇİLİĞİNİN YASAKLANMASI VE HEMEN ORTADAN
KALDIRILMASINA İLİŞKİN 182 SAYILI SÖZLEŞME İLE ÜLKEMİZİN
DENİZCİLİK SEKTÖRÜNDEKİ KONUMUNU GELİŞTİRECEK OLAN
DENİZCİLİKLE İLGİLİ 14 ADET SÖZLEŞMENİN ONAY SÜRECİNİ
SOSYAL TARAFLARLA MUTABAKAT SAĞLAYARAK
BAŞLATMIŞTIR.

BUNLARA İLAVETEN, HÜKÜMETİM, 144 SAYILI SÖZLEŞME ÇERÇEVESİNDE TARAFLAR ARASINDAKİ SOSYAL DİYALOĞU GELİŞTİRMEK, ÇALIŞMA HAYATININ İYİLEŞTİRİLMESİNDEKİ KARARLILIĞIMIZI GÖSTERMEK AMACIYLA EKONOMİK VE SOSYAL KONSEYİN KURULUŞU İLE İLGİLİ YASA TASARISINI DA PARLAMENTOYA SUNMAK ÜZEREDİR.

KEZA, UZMANLAR KOMİTESİNİN GÖRÜŞLERİ DE GÖZÖNÜNE ALINARAK SENDİKALAR VE TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ, GREV VE LOKAVT KANUNLARI İLE DİĞER BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK ÖNGÖREN İKİ YASA TASLAĞI HAZIRLANMIŞ OLUP, SOSYAL TARAFLARLA İSTİŞARE EDİLMEKTEDİR.

SAYIN BAŞKAN,

BU KONFERANSIN GÜNDEMİNE "TARIMDA İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ" KONUSUNUN ALINMIŞ OLMASINDAN DUYDUĞUM MEMNUNİYETİ İFADE ETMEK İSTERİM. TÜRKİYE, TARIM SEKTÖRÜNDE YAŞANAN GÜVENLİK VE SAĞLIK SORUNLARINA KARŞI BU YIL BİRİNCİSİ YAPILACAK OLAN TARIMDA İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİNE DAİR SÖZLEŞME VE TAVSİYE KARARI GÖRÜŞMELERİNE DE BÜYÜK ÖNEM ATFETMEKTEDİR.

KONUŞMAMIN SONUNDA, 1999 YILI ARALIK AYINDA AVRUPA BİRLİĞİNE ADAY ÜLKE OLARAK İLAN EDİLEN ÜLKEMİZİN ULUSAL MEVZUATININ BİRLİK MÜKTESEBATINA UYUMUNU SAĞLAMAK ÜZERE BAŞLATTIĞI ÇALIŞMALARIN ETKİLİ BİR ŞEKİLDE DEVAM ETTİĞİNİ BELİRTMEK İSTERİM.

SAYIN BAŞKAN TEŞEKKÜR EDERİM.

ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSI SONRASINDAKİ TARTIŞMALAR

Türkiye İşçi Delegatesi ve TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, Uluslararası Çalışma Konferansı'ndan döndükten sonra, 12 Haziran 2000 tarihinde, Konferans çalışmaları ve bazı tartışmalı konulara ilişkin olarak Dünya Gazetesi'nin sorularını aşağıdaki biçimde cevaplandırdı:

Türkiye'de çalışma mevzuatımız birçok açıdan Türkiye'nin onayladığı ve uymakla yükümlü olduğu ILO Sözleşmeleri ile çelişmektedir. Toplu pazarlık hakkı açısından çeliştiği noktalar arasında, işçilerin sendikalaşması karşısında işten atmaya karşı korunmamış olması, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın toplu sözleşme yetkisini vermesi, sendika üyeliğinin noter kanalıyla gerçekleştirilmesi, işkolu toplu sözleşmesinin mümkün olmaması, grev yasakları nedeniyle birçok uyuşmazlığın Yüksek Hakem Kurulu'na gitmesi, grev ertelemeleri, serbest bölgelerde grev yasağı gibi konular yer almaktadır. Ayrıca, Türkiye'nin onaylamış bulunduğu 158 sayılı ILO Sözleşmesi uyarınca iş güvencesi sağlanmamış olduğu için, sendikal haklarını kullanan işçiler işten çıkarılma tehdidini her gün yaşamaktadır. Çalışma mevzuatımızın bu kadar önemli düzenlemeleri onaylanmış ILO Sözleşmeleri ile çelişirken, yalnızca yüzde 10 barajının öne çıkarılması ve bu barajın kaldırılmasıyla çalışma mevzuatımızın demokratikleştirilmiş olacağı gibi bir izlenim yaratılması tamamiyle yanlıştır. Çalışma mevzuatımızın diğer bölümleri ILO Sözleşmeleri ile uyumlu hale getirilmeden yalnızca yüzde 10 barajının kaldırılması, korsan sarı sendikacılığı güçlendirecektir.

Sendikalar üzerinde devletin idari ve mali denetimi, 28 Haziran 1997 gün ve 4277 sayılı Yasa ile kaldırılmıştır. Devletin idari ve mali denetimi yetkisi geçmişte bazı hükümetlerin sendikalar üzerindeki baskısının bir aracı olarak kullanılmıştır. Bu denetim ILO yetkili denetim organları tarafından da sürekli olarak eleştirilmiştir. ILO ilkelerine göre, sendikaların yalnızca kendi denetim organları tarafından denetlenmesi esastır. Günümüzde Türkiye'de bu uygulama sürmektedir.

Genel Başkan Bayram Meral, 13 Haziran 2000 tarihinde de Konferans çalışmalarıyla ilgili daha kapsamlı ve ayrıntılı bir açıklamada bulundu. Bu açıklamanın tam metni aşağıda sunulmaktadır:

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 88. Toplantısı 29 Haziran 2000 Pazartesi günü işçi grubunun toplantısıyla başladı. 30 Haziran 2000 Salı günü ise Konferansın resmi açılışı yapıldı.

Hükümetlerimizin, TÜRK-İŞ'in yıllardır gündeme getirdiği haklı uyarılara uygun hareket etmemesi nedeniyle, ILO'nun bu yılki konferansında Standartların Uygulanması Komitesi'nde (Aplikasyon Komitesi), Türkiye incelemeye alındı.

Türkiye, onayladığı ILO Sözleşmeleriyle ilgili olarak belirli aralıklarla ILO'ya rapor vermek zorundadır. Bu raporların hazırlanması sırasında, TÜRK-İŞ'e ve TİSK'e de yazı yazılarak, onaylanmış Sözleşme ile mevzuatımız ve uygulama arasındaki farklılıkların bildirilmesi istenir. TÜRK-İŞ'in görevi, bu farklılıkları ve eksiklikleri bildirmektir. Bu yıl incelemeye alınan ve sendika-karşıtı ayrımcılığa karşı koruma ve toplu sözleşme hakkı konusundaki 98 sayılı Sözleşmeye ilişkin olarak da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı 6.5.1999 tarihinde TÜRK-İŞ'e bir yazı yazmış ve görüş istemiştir. TÜRK-İŞ de 28.5.1999 tarihinde bu konudaki görüşlerini 11 sayfa halinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na iletmıştır. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı da, ILO'ya yazdığı rapora, TÜRK-İŞ'in bu görüşlerini eklemiştir.

Sözleşme ile mevzuat ve uygulama arasındaki farkın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bildirilmesi TÜRK-İŞ'in asli görevleri arasındadır. Bu farklılıklar, TÜRK-İŞ'in hükümetleri yıllardır uyarmasına rağmen bir türlü düzeltilmemiştir. TÜRK-İŞ'in bu çabası, ülkemizin daha da demokratikleştirilmesi ve hükümetlerimizin uluslararası yükümlülüklerini daha iyi yerine getirmesini sağlamaya yöneliktir.

TÜRK-İŞ'in yıllardır Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı aracılığıyla ILO'ya ilettiği raporlar, her yıl, ILO Yönetim Kurulu'nun atadığı 20 hukukçu tarafından incelenir ve başka kaynaklardan da teyid edildikten sonra, Sözleşmelerin Uygulanması isimli bir raporda toplanır. Türkiye, bu yıl 7 Sözleşmeyi tam olarak uygulamadığı için bu raporda yer almıştır.

Bu raporda yer alan bazı ülkeler, Uluslararası Çalışma Konferansı sırasında oluşturulan Standartların Uygulanması Komitesi'nde incelemeye alınır. Türkiye, son 30 yıllık dönemde, 1973, 1992 ve 1999 yılları dışındaki 27 yılda, incelemeye alınmıştır. 1983 yılından günümüze ise 14 yıl 98 sayılı Sözleşmeyi ihlal ettiği iddiasıyla Komite'de incelenmiştir.

Bu yıl Standartların Uygulanması Komitesi'nde Avustralya da, İngiltere de, Ukrayna da, Hindistan da ele alındı.

Bir ülkenin Standartların Uygulanması Komitesi'nde incelenmeye alınabilmesi için, Komite'nin işçi grubunun ve işveren grubunun arasında anlaşma sağlanması gerekmektedir. İşveren grubunun karşı çıktığı ülkeler incelemeye alınamaz. Komitenin, içinde TİSK temsilcisinin de bulunduğu işveren grubu, Türkiye'nin incelenmeye alınması konusunda olumlu görüş bildirmiştir.

Ele alınan konular ve TÜRK-İŞ'in görüşleri şöyledir:

Türkiye'de sendikalaşan işçiler işten çıkarılmaktadır. İş güvencesi olmadığından ve kaçak işçilerin sayısı 4,5 milyonu aştığından, sendikalaşma hakkının kullanılmasının önünde önemli engeller söz konusudur.

Kıdem tazminatı ve ikramiyeler konusunda yasalarla konulmuş tavanlar söz konusudur. Ayrıca, iş güvencesi gibi konularda toplu sözleşmelerle işçi lehine önemli düzenlemelerin getirilmesi mümkün değildir.

Özel sektörde bir işletmeye bağlı birden çok işyerinin yalnızca birindeki işçilerin sendikada örgütlenip toplu sözleşmeden yararlanması mümkün değildir. İşkolu toplu sözleşmesi yasaktır. Grev hakkının kullanılması üzerinde ciddi kısıtlamalar vardır.

TÜRK-İŞ, çalışma mevzuatımızın bir bütün olarak ILO Sözleşmeleri ile uyumlu hale getirilmesini istemektedir. Yüzde 10 barajı ancak bu bütünlük içinde ele alınabilir. Yetki belgelerinin bağımsız ve özerk bir kurum tarafından değil de Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından verildiği, sendika üyeliğinin noter aracılığıyla gerçekleştirildiği ve bir işyerinde ancak tek bir toplu iş sözleşmesinin uygulanabildiği koşullarda yalnızca yüzde 10 barajının kaldırılması birçok yeni sorun yaratacaktır.

Türkiye'de kamu çalışanlarının durumu İngiltere veya Almanya'dakinden farklıdır. Türkiye'de, hemşireler, temizlikçiler, öğretmenler, bulaşıkçılar, kaynakçılar, marangozlar, ahçılar, bahçıvanlar, büro işçileri, tren operatörleri kamu çalışanı olarak istihdam edilebilmektedir. Devletin yönetiminden sorumlu devlet memurları dışındaki tüm kamu çalışanlarının toplu pazarlık hakkı tanınmalıdır. Bu konuda ILO yetkili organlarının tavsiyelerine uyulmalıdır.

Türkiye'de birçok işkolunda grev yasağı sürmektedir. Ayrıca, faaliyette bulunan 17 serbest bölgede de 10 yıl süreyle grev yasağı vardır. Bu yasaklar nedeniyle toplu pazarlık özgür bir biçimde yapılamamakta, uyuşmazlıklar Yüksek Hakem Kurulu'na gönderilmektedir. Bu uygulama da Türkiye'nin onayladığı 98 sayılı Sözleşmeye aykırıdır.

Standartların Uygulanması Komitesi'nde Türkiye İşçi Delegasyonu ve TÜRK-İŞ adına yapılan konuşma şu şekilde bitirildi:

"Türkiye'de oldukça iyi işleyen üçlü (işçi-işveren-hükümet) yapılarımız vardır ve bu görüşmeler sırasında hükümet bu sorunları çözeceği sözünü vermiştir. Bu sözlerin kısa bir süre içinde tutulacağını, mevzuatta ve uygulamada gerekli değişikliklerin yapılacağını ve böylece gelecek yıllarda Türkiye'nin Komite'de ele alınacak ülkeler listesinde yer almayacağını umut ediyoruz."

TÜRK-İŞ'in Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı aracılığıyla ILO'ya ilettiği görüşlerinde savunulanlar, Türkiye'de tüm çalışanların üzerinde mutabakat sağladığı, TÜRK-İŞ'in çeşitli vesilelerle hükümetlerimize ilettiği haklı görüşlerdir. Hükümetler, bu sorunların çözümü konusunda da sözler vermişlerdir. Türkiye'nin Standartların Uygulanması Komitesi'nde incelemeye alınması ise, Komite işveren grubunun da onayıyla gerçekleşmiştir.

TÜRK-İŞ'in ILO Uluslararası Çalışma Konferansı'na katılımı konusunda bazı yayın organlarında çıkan yıpratıcı ve çoğunluğu gerçekdışı haberler ise üzüntü vericidir. Ayrıca, şahsıma yönelik haksız yayınlarla ilgili olarak da Basın Konseyi'ne başvurulmuştur ve yargı yolu kullanılacaktır.

TİSK Genel Başkanı Refik Baydur 22 Haziran 2000 tarihinde TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral'e gönderdiği mektupta çeşitli iddialarda bulundu. Bu mektubun tam metni aşağıda sunulmaktadır:

Sayın Başkan,

Uluslararası Çalışma Teşkilatı (ILO)'nın, Uluslararası Çalışma Konferansı 88. Toplantısı'nın 20 Mayıs 2000-16 Haziran 2000 tarihleri arasında yapıldığı malumlardır. Bu yıl ILO'nun Standartların Uygulanması Komitesi'nde (Aplikasyon Komitesi) Türkiye, 98 sayılı Sözleşme nedeniyle incelemeye alınmıştır.

TÜRK-İŞ'in ILO'ya 1999 yılı içerisinde yaptığı şikayetler neticesinde ILO Yönetim Kurulu'nun atadığı 20 Hukukçu tarafından incelenen Türkiye, bu yıl da haksız bir şekilde gündeme alınmıştır. Yıllardır ısrarlı bir şekilde Türkiye'yi gündemden düşürmek istemeyen TÜRK-İŞ'in Uluslararası Çalışma Konferansı aracılığı ile Türkiye'ye baskı ve dolaylı yaptırımlar uygulanması için yaptığı bütün girişimlerin, Ülkemiz açısından fevkalade olumsuz sonuçlar yarattığı bilinmektedir.

TÜRK-İŞ yurtiçinde kesimlerarası uzlaşmayla çözümlenebilecek bu tür sorunları, uluslararası platforma taşımanın amacını yeniden sorgulamak zorundadır. Yurtdışında %10 barajının kaldırılması gerektiğini savunarak Türkiye'yi şikayet etmekte, yurtiçinde ise %10 barajının kaldırılmasının birçok yeni sorun yaratacağını ifade etmektedir. Bu çelişki, Türkiye'yi yurtdışında fevkalade zor durumlara sokmakta ve haksız yere Türkiye aleyhine görüş ve açıklamalarda bulunulmasına vesile teşkil etmektedir.

TÜRK-İŞ Genel Başkanı Sayın Bayram Meral'in 13 Haziran 2000 günü Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 88. Toplantısı'na ilişkin basına yaptığı açıklamada ise, TÜRK-İŞ'in bugüne kadar sürdürdüğü hatalı ve anlaşılmaz tutumunun yükümlülüğünü işveren kesiminin üzerine bırakmak istemesini fevkalade yadırgadığımızı ifade etmek istiyorum.

Sayın Meral'in açıklamasında yer verdiği "Standartların Uygulaması Komitesi'nin, içinde TİSK Temsilcisinin de bulunduğu İşveren Grubu, Türkiye'nin incelenmeye alınması konusunda olumlu görüş bildirmiştir." ifadesi ise üzüntü vericidir. TÜRK-İŞ'in ve üyesi olduğu ICFTU'nun baskıları ve dayatması neticesinde Komite gündemine getirilen Türkiye konusunda, işveren kesimi kesin bir muhalefet içinde olmuş ve bunu işveren kesimi sözcüsü Aplikasyon Komitesi Toplantısı müzakereleri esnasında yaptığı konuşmada büyük bir açıklıkla ifade etmiştir. Üstelik, İşveren kesimi sözcüsünün Türkiye'nin teknik anlamda aleyhine olabilecek karar taslağına bile itiraz ederek gerekli düzeltmeyi yaptırttığı Konferansa katılan bütün delegelerin hatırlarındadır.

TÜRK-İŞ, yıllardır yaptığı şikayetleri ve eleştirileri bir yana koymakta ve bu sorumsuzluğun vebalini TİSK'in üzerine atmaya çalışmaktadır.

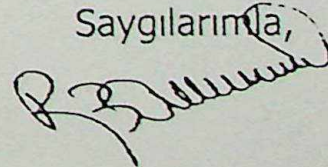
TİSK yıllardan beri her vesileyle ILO çerçevesindeki çalışmaları ülkeye hizmet anlamıyla ulusal bir misyon olarak algıladığını ve gelecekte de etkinlikle sürdürme amacı taşıdığını ifade etmiş ve etmektedir.

Sayın Meral'in bu açıklamasını bir talihsizlik olarak karşıladığımızı ifade eder; kişi ve kurumların yaptıkları girişim ve eylemlerin sorumsuzluklarını başka kurum ve kişilere yükleme gayretlerinin yanlış bir tutum olduğunu özellikle vurgulamak isterim.

Öte yandan TİSK, %10 barajının kaldırılmasına geçmişte olduğu gibi bugün de karşıdır. Böyle bir uygulamanın günümüz koşulları içerisinde Türk Endüstri ilişkileri sistemine zarar vereceği ve çalışma barışını bozacağı inancındadır. Ancak, üç İşçi Konfederasyonunun kesin ve net şekilde uzlaşmaya varması durumunda, bu anlaşmaya TİSK'in de onay vereceği defalarca kamuoyuna açıklanmış bir husustur.

Durumun önemi nedeniyle görüş ve düşüncelerimizi bilgilerinize sunarım.

Saygılarımla,

REFİK BAYDUR
Yönetim Kurulu Başkanı

TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral de bu mektuba 26 Haziran 2000 tarihinde cevap verdi. Bu cevabın (ekler hariç) tam metni aşağıda sunulmaktadır:

Sayın Başkan,

13 Haziran günü yaptığım açıklamada şu değerlendirme yer almıştı:

“Bir ülkenin Standartların Uygulanması Komitesi’nde incelenmeye alınabilmesi için, Komite’nin işçi grubunun ve işveren grubunun arasında anlaşma sağlanması gerekmektedir. İşveren grubunun karşı çıktığı ülkeler incelemeye alınamaz. Komitenin, içinde TİSK temsilcisinin de bulunduğu işveren grubu, Türkiye’nin incelenmeye alınması konusunda olumlu görüş bildirmiştir.”

Uluslararası Çalışma Konferansı sırasında oluşturulan Standartların Uygulanması Komitesi, açıklamamda da belirtildiği gibi, yalnızca işçi grubu ve işveren grubunun üzerinde anlaşıldığı ülkeleri ve Sözleşmeleri incelemeye alabilir. Bir ülkenin incelemeye alınmasının işveren grubu tarafından uygun görülmesi, kabul edilmesi veya bu konuda olumlu görüş bildirilmesi, Uzmanlar Komitesi’nin gözlemlerinde yer alan değerlendirmelere işveren grubunun da katıldığı anlamına gelmez. Ek 1’deki belgede de görüleceği gibi, işveren grubu 2000 yılındaki Konferansta incelenecek ülkeler listesi konusunda olumlu görüş bildirmiştir; Türkiye’nin incelenecek ülkeler listesine dahil edilmesini kabul etmiştir: (Ek. 1, Paragraf 10: “...İşveren üyeler listeyi bu biçimiyle kabul etmişlerdir.” “...the Employer members accepted the list as it stood.”)

Uluslararası Çalışma Konferansı’nın 1998 yılındaki 86. Toplantısında da işveren grubu listeyi onayladığını, listeyi uygun gördüğünü şu şekilde ifade etmiştir: “Bu nedenle İşveren üyeler listenin mevcut biçimiyle uygun görülmesi gerektiği düşüncesindedir.” (Ek. 2, Paragraf 7, Therefore the Employer members considered that the list should be approved as it stood.”)

Bu yılki toplantı sırasında işveren grubu sözcüsü, listeye ilişkin önemli itirazları olduğunu belirtmemiş, Türkiye’nin de liste içinde incelemeye alınmasını kabul ederken herhangi bir itiraz dile getirmemiştir. Halbuki işçi grubu sözcüsü, listeye alırdamadığı ülkelerin durumuna ilişkin önemli açıklamalarda bulunmuştur (Bkz. Ek.1, Paragraf 7-9).

Nitekim, 1999 yılında Türkiye'nin incelemeye alınmaması sırasında, işçi grubu sözcüsü de, işveren grubu sözcüsü de Türkiye'nin durumuna ilişkin görüş bildirmişlerdir (Bkz. Ek. 4, Paragraf 9 ve 12).

Türkiye Komite'de bu yıl incelenirken, işçi grubu sözcüsü, Türkiye işçi temsilcisi ve İsveç işçi temsilcisi söz almış ve Uzmanlar Komitesi'nin gözlemlerine ilişkin görüşlerini ifade etmişlerdir. Türkiye işveren delegesi ise Uzmanlar Komitesi'nin gözlemleri ve işçi grubundan yapılan değerlendirmeler konusunda görüş bildirmemiştir. Birçok ülkenin işveren temsilcisi kendi ülkesi ele alınırken söz alır ve görüşlerini açıklar; işveren grubu sözcüsünün değerlendirmeleri ile yetinmez. Nitekim 1998 yılında (Uluslararası Çalışma Konferansı 86. Toplantısı) Türkiye yine 98 sayılı Sözleşmeden ele alınırken Türkiye işveren temsilcisi söz almış ve konuşmuştu (Bkz. Ek. 3).

Türkiye işveren delegasyonu Standartların Uygulanması Komitesi'nde ilk günden itibaren bir temsilci bulundurmaktaydı. Komitede Türkiye işveren temsilcisi de Türkiye'de sendikal hak ihlallerine ilişkin iddialar konusundaki görüşlerini Komite'nin Türkiye'yi incelemesi sırasında dile getirebilirdi. Nitekim, Türkiye incelenirken işçi grubu sözcüsünün değerlendirmelerine ek olarak Türkiye işçi temsilcisi de bir konuşma yapmıştır. Ancak Türkiye işveren temsilcisi, nedense, 1998 yılındaki tavrından farklı olarak, bir konuşma yapmamayı tercih etmiştir.

Sayın Başkan,

Yazınızda, "Yıllardır ısrarlı bir şekilde Türkiye'yi gündemden düşürmek istemeyen TÜRK-İŞ'in Uluslararası Çalışma Konferansı aracılığı ile Türkiye'ye baskı ve dolaylı yaptırımlar uygulanması için yaptığı bütün girişimlerin, Ülkemiz açısından fevkalade olumsuz sonuçlar yarattığı bilinmektedir," denilmektedir.

Bu görüşe katılmak mümkün değildir.

TÜRK-İŞ'in görevlerinden biri, TBMM tarafından çıkarılan yetki yasalarına dayanılarak Bakanlar Kurulunca onaylanan ve böylece Anayasanın 90. maddesi uyarınca iç mevzuatımıza dahil olan Sözleşmelerin uygulanmasına ilişkin görüşlerini Uluslararası Çalışma Örgütü'ne iletmektir. Bilindiği gibi, Uzmanlar Komitesi'nin raporunda yer alan gözlemler, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından en fazla temsil niteliğine sahip işçi ve işveren kuruluşlarından alınarak Uluslararası Çalışma Bürosu'na iletilen görüşler temelinde hazırlanır.

Yazınızda, "TÜRK-İŞ, yurtiçinde kesimlerarası uzlaşmayla çözümlenebilecek bu tür sorunları, uluslararası platforma taşımanın amacını yeniden sorgulamak zorundadır" denilmektedir. TÜRK-İŞ'in yıllardır dile getirdiği eksiklikler, 1982 yılından beri devam etmektedir. 18 yıldır işverenlerle ve hükümetlerle yaptığımız çok sayıda görüşmede, onaylanmış Sözleşmeleri ihlal eden mevzuat ve uygulamaları düzelttirmek mümkün olmamıştır.

TÜRK-İŞ, mevzuatımız ve uygulamaların, onaylanarak iç hukukumuza dahil edilmiş Sözleşmelerle geliştiği noktaları Uluslararası Çalışma Örgütü'nün denetim organlarına bildirerek, hem bir işçi örgütü olarak sorumluluğunu yerine getirmiş, hem

de uluslararası alanda Türkiye’de demokrasinin, bazı aksaklıklara rağmen, mevcut olduğunu göstermiştir. Nitekim, bu tavrımız, 21 Haziran 2000 günü Sayın Cumhurbaşkanımızı ziyaretimiz sırasında kendileri tarafından da uygun görülmüştür.

Türkiye’de mevzuatın ve uygulamaların onaylanmış ILO Sözleşmeleri ile çeliştiği ILO uzmanları ve uluslararası sendikacılık hareketi tarafından gayet iyi bilinmektedir. Bu konuda daha ayrıntılı raporlar için ILO Örgütlenme Özgürlüğü Komitesi’nin 1810 ve 1981 sayılı Davalara ilişkin Yönetim Kurulu tarafından onaylanmış kararlarına ve ayrıca yine ILO Yönetim Kurulu tarafından onaylanmış aşağıdaki raporlara bakılabilir:

<u>ILO Yönetim Kurulu’nun Onayladığı Rapor No.’su</u>	<u>Yıl</u>
207. Rapor	1981
208. Rapor	1981
211. Rapor	1981
214. Rapor	1982
220 Rapor	1982
224. Rapor	1983
225. Rapor	1983
228. Rapor	1983
232. Rapor	1983
235. Rapor	1984
237 Rapor	1984
240. Rapor	1985
242. Rapor	1985
245. Rapor	1986
247. Rapor	1986
249. Rapor	1987
252. Rapor	1987
257. Rapor	1988
260. Rapor	1988
263. Rapor	1989
266. Rapor	1989
271. Rapor	1990
273. Rapor	1990
276. Rapor	1990
280. Rapor	1991
282. Rapor	1992

Yazınızda yer alan ve TÜRK-İŞ’in girişimlerinin “... ülkemiz açısından fevkalade olumsuz sonuçlar yarattığı” iddiası ise gerçeklerden tamamiyle farklıdır. Bilindiği gibi, ILO’nun hiçbir ciddi yaptırımı yoktur. ILO’nun tarihinde ilk kez bu yıl Burma’ya (Myanmar) karşı uygulanan ve en sert yaptırım olarak değerlendirilen 33. maddede bile “fevkalade olumsuz sonuç” söz konusu değildir.

Türkiye’nin bu yıl incelemeye alınması sıradan bir durumdur. Türkiye, son 30 yıllık dönemde, 1973, 1992 ve 1999 yılları dışında 27 yıl, Komite’de incelemeye alınmıştır. 1983 yılından günümüze ise 14 yıl 98 sayılı Sözleşmeyi ihlal ettiği iddiasıyla Komite’de incelenmiştir.

Türkiye’nin “haksız bir biçimde” incelemeye alındığı iddianıza katılmak mümkün değildir. Uzmanlar Komitesi’nin raporunda yer alan gözlemlerin hepsi gerçeği yansıtmaktadır ve TÜRK-İŞ tarafından ülkemizde çeşitli platformlarda sürekli olarak gündeme getirilmektedir.

Yüzde 10 barajı konusundaki iddialarınıza da katılmıyorum. TÜRK-İŞ'in bu konudaki tavrında kesinlikle bir çelişki söz konusu değildir. TÜRK-İŞ'in yüzde 10 barajı konusunda dışarıda ve içeride farklı görüş ileri sürdüğü iddiası da gerçeklere uymamaktadır.

TÜRK-İŞ Başkanlar Kurulu'nun 21 Haziran 2000 günlü toplantısı sonrasında yayınlanan bildiride şöyle denilmektedir: "Başkanlar Kurulumuz, 2821 sayılı Sendikalar Yasasında ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasasında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanan değişiklik tasarı taslaklarını değerlendirmiştir. Bu yasalar, onaylanmış ILO Sözleşmeleri ile bir bütün olarak uyumlu hale getirilmeli; ancak korsan ve sarı sendikacılığın hortlamasına ve sendikacılık hareketinin bölünmesine ve zayıflatılmasına yol açabilecek düzenleme ve uygulamalardan özenle kaçınılmalıdır."

Türkiye işçi temsilcisinin Komite'de 9 Haziran 2000 günü yaptığı konuşmada da bu konu şöyle ele alınmıştır: "Yüzde 10 kriteri ile ilgili olarak da, bu konunun gündeme geldiği her durumda belirttiğimiz tutumumuzu tekrarlamak istiyorum. Biz, çalışma mevzuatımızın bütünlüğünün onaylanmış Sözleşmeler ile uyumlu hale getirilmesini istiyoruz. Çalışma Bakanlığı toplu pazarlığa izin veren yetki belgelerini verme gücü ve yetkisini sürdürdüğü sürece, üyeliğin noter onayıyla yapıldığı sürece, bir işletmede yalnızca bir toplu iş sözleşmesinin olabildiği sürece, yalnızca yüzde 10 barajının kaldırılması çalışanların sorunlarını artıracaktır."

Görüldüğü gibi, TÜRK-İŞ bu konuda da tutarlı bir çizgi izlemektedir.

Sayın Başkan,

Türkiye'nin bu yıl incelemeye alınması 1999 yılı Konferansında büyük ölçüde kararlaştırılmıştı. 1999 yılındaki 87. Toplantı sırasında işçi grubu sözcüsü, yaptığı konuşmada, 1999 Haziranı ile 2000 Haziranı arasında "gerçek bir gelişmenin sağlanamaması" durumunda, Konferans Komitesinin (Standartların Uygulanması Komitesi) 2000 yılında Türkiye'yi incelemeye alacağını belirtmiştir (Ek.4, Paragraf 9). İşveren grubu temsilcisi de, Türkiye'nin incelemeye alınmama kararının uzun tartışmalardan sonra alınabildiğini belirtmiştir (Ek.4, Paragraf 13). Özellikle işçi grubu sözcüsünün konuşmasında, Türkiye'nin 1980 yılından beri yakından ve sürekli olarak izlendiği ifade edilmektedir.

Sözkonusu 1 yıllık dönemde Türkiye'de işçi hakları ve sendikal hak ve özgürlükler konusundaki kısıtlamaların ve yasakların kaldırılması doğrultusunda hiçbir yeni yasa çıkarılmamıştır. Tam tersine, 5 Mayıs 2000 günü üç çokuluslu şirketin Türkiye'deki ortaklıklarındaki grev, milli güvenlik gerekçesiyle Bakanlar Kurulu tarafından ertelenmiştir.

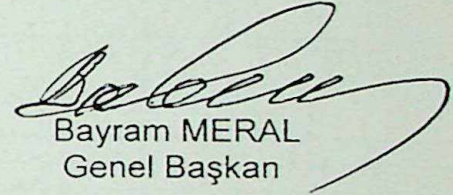
Türkiye'yi 2000 yılında Standartların Uygulanması Komitesi'nde incelemeye aldılar, çalışma mevzuatımızı ve uygulamaları 18 yıldır 98 sayılı Sözleşme ile uyumlu hale getirmeyenler ve 2000 yılında ILO'nun bu konudaki tüm ilkelerini çiğneyerek 3 çokuluslu lastik fabrikasındaki grevleri milli güvenlik gerekçesiyle erteleyenler ve erteleyenlerdir. İletişimin bu denli geliştiği dünyamızda, bu uygulamaların ILO uzmanları tarafından öğrenilmeyeceği düşünülemez.

Sayın Başkan,

Ülkemiz açısından, sizin ifadenizle, "fevkalade olumsuz sonuçlar" yaratan örgüt, Uluslararası Çalışma Örgütü değil, Uluslararası Para Fonu ve Dünya Bankasıdır. Bu örgütlerin, ulusal bağımsızlığımızı ve ulusal egemenliğimizi zedeleyerek dayattıkları istikrar programlarının ve yapısal uyum programlarının yarattığı göç, işsizlik, yoksulluk, gelir dağılımı adaletsizliği ve diğer sorunlar, Türkiye'yi zayıflatmış.

Türkiye'ye asıl zarar verenler, IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü'nün politikalarını benimseyenler ve uygulayanlardır. IMF ile ILO farklı yapıda örgütlerdir. ILO, yapısında işçi ve işverenlerin de yer aldığı demokratik bir kuruluştur. ILO'nun bugüne kadar Türkiye'ye herhangi bir zararı olmamıştır. Buna rağmen ILO denetim organlarında Türkiye'nin eleştirilmesi, Sizler gibi bizleri de üzmektedir. Bu nedenle, bu duruma son vermek amacıyla, çalışma mevzuatımızın ve uygulamaların, onaylanarak iç mevzuatımıza dahil edilen Sözleşmelere uygun hale getirilmesi doğrultusundaki çalışmalarımıza Sizlerin de destek vereceğinizi umut ediyorum.

Çalışmalarınızda başarılar dilerim. Saygılarımla,

Bayram MERAL
Genel Başkan

Eki. 4 adet

Yk/yk

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ (ILO)
ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSLARI
STANDARTLARIN UYGULANMASI KOMİTELERİNDE
İNCELEMeye ALINAN ÜLKELER VE İNCELENDİKLERİ SÖZLEŞMELER

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
AFGANİSTAN											111	111
ALMANYA							87					
ANGOLA			105	105								
ARJANTİN								53	95		87	
AVUSTRALYA											98	29
AVUSTURYA												
BAHAMA	29, 81, 105											
BANGLADEŞ		107	29				98	87		87	29	87
BEYAZ RUSYA										87		
BOLİVYA	5, 107		81		5, 81, 122, 129	87		87		87	87	
BREZİLYA	5, 107, 122	5, 98, 107	5, 94, 107	5, 98, 107	5, 29	29, 105, 107, 111	111	111	29, 105, 107	29	98	107
BULGARİSTAN			111									
BURKİNA FASO				87								
CEZAYİR												
CİBUTİ											87	87
ÇAD						26, 87						26
ÇEKOSLOVAKYA	111	87	111									
ÇİN							26					
DANİMARKA		98										
DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ		111, 119										
DOMİNİK CUMHURİYETİ	95 98 105	87, 95, 98, 105	81, 95, 105	10, 87, 95, 98, 105	105							
EKVATOR	87, 105	87, 105		103	87	87, 105					87	98
EL SALVADOR			105									
ENDONEZYA				98		95, 98	98	98		98	98	
ETİOPYA					87						87	87
FAS	98, 136	52			26, 29, 105	136	98			98	98	
FEDERAL ALMANYA	111	111										
FİJİ									98			
FİLDİŞİ SAHİLİ					52		136	87, 135			135	
FİLİPİNLER		87, 95	95	87								
FRANSA									çeşitli	118	73	
GABON				87								
GANA			119	87								
GİNE		139		139								
GUATEMALA				87		87		87	87	87		87
GUYANA					42							
GÜNEY KIBRIS			105									
HAİTİ	87, 105	87, 98	29									

HİNDİSTAN	100, 107	29	107	29, 100, 107	29, 141	29, 107	29	29		107	29	
HİRVATİSTAN								98			102	
HOLLANDA	33	29, 87		87								
HONDURAS				87	87						122	
İNGİLTERE	87, 100	87		87	87	122, 144	98	87	98	87		
İRAK			95	105	87, 95, 105	111, 118	118					
İRAN	111	111	111			111			111	111		111
İRLANDA				23, 105								
İSPANYA	122				81, 136		158	122				
İSVEÇ						98						
İSVİÇRE	100					128						
İTALYA	81			122			147					
JAMEYKA			81	100		81						
JAPONYA		87				87, 100	100	87				
KAMERUN			29				87, 98	78	87		87	87
KANADA					122							87
KENYA			17	17			17					
KOLOMBİYA	3	87	3, 87	87, 98	17, 87, 98	87	98	87	98	87	87	
KONGO	87											
KOSTA RİKA						87				87		98
KUVEYT					87, 106			87	87			
KÜBA				87, 111	29, 87, 111, 122	29, 87	111	111	111			
LESOTHO							5					
LIBERYA	55		55, 87, 98									
LIBYA	81		105	81, 105	29, 81, 105, 118				95			118
MADAGASKAR					127							
MALEZYA			105	11, 12	11, 12, 98		98		19, 97	97	97	98
MAURİTUS												
MEKSİKA								87, 169	155			102
MİSİR				111		111						
MİYANMAR (BİRMANYA)		87		87	29, 87	87	87	29, 87	29, 87	87	87	29, 87
MORİTANYA		29	29			87, 111		95				
NEPAL										100		
NİJERYA		134	105	87				87	87	87		
NİKARAGUA		87, 98										
ORTA AFRIKA CUMHURİYETİ	29, 81, 87, 105	29, 87, 105, 119	29, 81, 105	41, 52, 118, 119	52, 118	118, 119						
PAKİSTAN	26, 87, 105	29, 105, 111	29, 105	29, 87	22, 29, 87, 98,	87, 111	87	87, 111	29	29	87	29

					105							
PANAMA	55	87		87, 98	29, 55, 87			29				
PARAGUAY					81, 87	87, 98			26			
PERU	68		87	87, 98	29, 105, 139	29	35, 122		35, 40	102	122	29
POLONYA	11, 87, 98	11, 87, 98										
PORTEKİZ	19, 95	95						17				
ROMANYA	29, 81, 129	87, 111	29			111	111					
RUSYA FEDERASYONU								95			95	95, 108
S.S.C.B.												
SIERRA LEONE	119											
SİNGAPUR					5	5	98					
SRI LANKA									81			81
SUDAN		29			29, 105	29	98		29	29		
SURİYE	106				81, 87, 98				87			
SUUDİ ARABİSTAN						111	100					
SWAZİLİND									87	87	87	87
ŞİLİ	20, 111	3			35, 111	35		35				
TANZANYA			29, 105	29, 105	29, 105							
TAYLAND			29	29	29, 105		29	29				
TRİNİDAD VE TOBAGO												
TUNUS												
TÜRKİYE	98	98, 111	111	98, 111		98	98	26, 98	98	87	98	
UGANDA			87									
UKRAYNA									95			
URUGUAY	128			131							131	
ÜRDÜN			81									
VENEZUELA								87	87			87
YEMEN				87, 98		87, 98						
YENİ ZELANDA						122	100		81	17	26	
YUNANİSTAN		29, 87, 98		98				87				
ZAMBİA		105	105					122				

**ILO TARAFINDAN KABUL EDİLEN
ULUSLARARASI ÇALIŞMA SÖZLEŞMELERİ LİSTESİ**

Sözleşme Tarihi No :	İsmi:	Kabul
1	Çalışma Saatleri (Sanayi) Sözleşmesi	1919
2	İşsizlik Sözleşmesi	1919
3	Anağın Korunması Sözleşmesi	1919
4	Gece Çalışması (Kadınlar) Sözleşmesi	1919
5	Asgari Yaş (Sanayi) Sözleşmesi	1919
6	Gençlerin Gece Çalışması (Sanayi) Sözleşmesi	1919
7	Asgari Yaş (Deniz) Sözleşmesi	1920
8	İşsizlik Tazminatı (Deniz Kazası) Sözleşmesi	1920
9	Gemiadamlarına İş Bulunması Sözleşmesi	1920
10	Asgari Yaş (Tarım) Sözleşmesi	1921
11	Örgütlenme Özgürlüğü (Tarım) Sözleşmesi	1921
12	İşçinin Tazmini (Tarım) Sözleşmesi	1921
13	Beyaz Kurşun (Boya İşleri) Sözleşmesi	1921
14	Haftalık Dinlenme (Sanayi) Sözleşmesi	1921
15	Asgari Yaş (Trimciler ve Ateşçiler) Sözleşmesi	1921
16	Gençlerin Tıbbi Muayenesi (Deniz) Sözleşmesi	1921
17	İşçinin Tazmini (Kazalar) Sözleşmesi	1925
18	İşçinin Tazmini (Meslek Hastalıkları) Sözleşmesi	1925
19	Eşit İşlem (Kaza Tazminatı) Sözleşmesi	1925
20	Gece Çalışma (Fırımlar) Sözleşmesi	1925
21	Göçmenlerin Denetimi Sözleşmesi	1926
22	Gemiadamlarının Sözleşme Hükümleri Sözleşmesi	1926
23	Gemiadamlarının Ülkelerine Geri Gönderilmesi Sözleşmesi	1926
24	Hastalık Sigortası (Sanayi) Sözleşmesi	1927
25	Hastalık Sigortası (Tarım) Sözleşmesi	1927
26	Asgari Ücret Belirleme Yöntemi Sözleşmesi	1928
27	Ağırlığın İşaretlenmesi (Gemilerle Taşınan Yüklerde) Sözleşmesi	1929
28	Kazalara Karşı Korunma (Liman İşçileri) Sözleşmesi	1929
29	Zorla Çalıştırma Sözleşmesi	1930
30	Çalışma Saatleri (Ticaret ve Bürolar) Sözleşmesi	1930
31	Çalışma Saatleri (Kömür Madenleri) Sözleşmesi	1931
32	Kazalara Karşı Korunma (Liman İşçileri) Sözleşmesi (Revize)	1932
33	Asgari Yaş (Sanayi-dışı İstihdam) Sözleşmesi	1932
34	Ücretli İş Bulma Büroları Sözleşmesi	1933
35	Yaşlılık Sigortası (Sanayi v.s.) Sözleşmesi	1933
36	Yaşlılık Sigortası (Tarım) Sözleşmesi	1933
37	Malüllük Sigortası (Sanayi v.s.) Sözleşmesi	1933
38	Malüllük Sigortası (Tarım) Sözleşmesi	1933

39	Ölüm Sigortası (Sanayi v.s.) Sözleşmesi	1933
40	Ölüm Sigortası (Tarım) Sözleşmesi	1933
41	Gece Çalışması (Kadınlar) Sözleşmesi (Revize)	1934
42	İşçinin Tazmini (Meslek Hastalıkları) Sözleşmesi (Revize)	1934
43	Cam Levha İşleri Sözleşmesi	1934
44	İşsizlik Yardımı Sözleşmesi	1934
45	Yer altı İşleri (Kadınlar) Sözleşmesi	1935
46	Çalışma Saatleri (Kömür Madenleri) Sözleşmesi	1935
47	Kırk Saatlik Çalışma Haftası Sözleşmesi	1935
48	Göçmenlerin Emeklilik Haklarının Korunması Sözleşmesi	1935
49	Çalışma Saatlerinin Azaltılması (Cam Şişe İşleri) Sözleşmesi	1935
50	Yerli İşçilerin İşe Alınması Sözleşmesi	1936
51	Çalışma Saatlerinin Azaltılması (Bayındırlık İşleri) Sözleşmesi	1936
52	Ücretli Tatil Sözleşmesi	1936
53	Gemi Zabitlerinin Yeterlilik Sertifikası Sözleşmesi	1936
54	Ücretli Tatil (Deniz) Sözleşmesi	1936
55	Gemi Sahibinin Yükümlülüğü (Hasta veya Kaza Geçiren Gemiadamları) Sözleşmesi	1936
56	Hastalık Sigortası (Deniz) Sözleşmesi	1936
57	Çalışma Saatleri ve Mürettebat (Deniz) Sözleşmesi	1936
58	Asgari Yaş (Deniz) Sözleşmesi (Revize)	1936
59	Asgari Yaş (Sanayi) Sözleşmesi (Revize)	1937
60	Asgari Yaş (Sanayi Dışında İstihdam) Sözleşmesi (Revize)	1937
61	Çalışma Saatlerinin Azaltılması (Tekstil) Sözleşmesi	1937
62	İş Güvenliği Hükümleri (Yapı İşleri) Sözleşmesi	1937
63	Ücretler ve Çalışma Saatleri İstatistikleri Sözleşmesi	1938
64	İş Akitleri (Yerli İşçiler) Sözleşmesi	1939
65	Cezai Yaptırımlar (Yerli İşçiler) Sözleşmesi	1939
66	İş Bulma Amaçlı Göç Sözleşmesi	1939
67	Çalışma Saatleri ve Dinlenme Süreleri (Kara Taşımacılığı) Sözleşmesi	1939
68	Yiyecek ve Tedarik (Gemi Mürettebatı) Sözleşmesi	1946
69	Gemi Aşçılarının Belgelendirilmesi Sözleşmesi	1946
70	Sosyal Güvenlik (Gemiadamları) Sözleşmesi	1946
71	Gemiadamlarının Yaşlılık Aylıkları Sözleşmesi	1946
72	Ücretli Tatiller (Gemiadamları) Sözleşmesi	1946
73	Tıbbi Muayene (Gemiadamları) Sözleşmesi	1946

74	Vasıflı Gemiadamlarının Belgelendirilmesi Sözleşmesi	1946
75	Mürettebatın Barındırılması Sözleşmesi	1946
76	Ücretler, Çalışma Saatleri ve Mürettebat (Deniz) Sözleşmesi	1946
77	Gençlerin Tıbbi Muayenesi (Sanayi) Sözleşmesi	1946
78	Gençlerin Tıbbi Muayenesi (Sanayi Dışındaki Meslekler) Sözleşmesi	1946
79	Gençlerin Gece Çalıştırılması (Sanayi Dışındaki Meslekler) Sözleşmesi	1946
80	Son Maddelerin Revizyonu Sözleşmesi	1946
81	İş Teftişi Sözleşmesi	1947
-	81 Sayılı İş Teftişi Sözleşmesi Protokolü	1995
82	Sosyal Siyaset (Anaülke Dışı Topraklar) Sözleşmesi	1947
83	Çalışma Standartları (Anaülke Dışı Topraklar) Sözleşmesi	1947
-	Çalışma Standartları (Anaülke Dışı Topraklar) Sözleşmesi Değişiklik Belgesi	1948
84	Örgütlenme Hakkı (Anaülke Dışı Topraklar) Sözleşmesi	1947
85	İş Müfettişlikleri (Anaülke Dışı Topraklar) Sözleşmesi	1947
86	İş Akitleri (Yerli İşçiler) Sözleşmesi	1947
87	Sendika Özgürlüğü ve Sendikalaşma Hakkının Korunması Sözleşmesi	1948
88	İş ve İşçi Bulma Kurumları Sözleşmesi	1948
89	Gece Çalışması (Kadınlar) Sözleşmesi (Revize)	1948
-	89 Sayılı Gece Çalışması (Kadınlar) Sözleşmesi (Revize) Protokolü	1990
90	Gençlerin Gece Çalışması (Sanayi) Sözleşmesi (Revize)	1948
91	Ücretli Tatiller (Gemiadamları) Sözleşmesi (Revize)	1949
92	Mürettebatın Barındırılması Sözleşmesi (Revize)	1949
93	Ücretler, Çalışma Saatleri ve Mürettebat (Deniz) Sözleşmesi (Revize)	1949
94	Çalışma Şartları (Kamu Sözleşmeleri) Sözleşmesi	1949
95	Ücretlerin Korunması Sözleşmesi	1949
96	Ücretli İş Bulma Büroları Sözleşmesi (Revize)	1949
97	İş Bulma Amaçlı Göç Sözleşmesi (Revize)	1949
98	Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkı Sözleşmesi	1949
99	Asgari Ücret Tespit Mekanizması (Tarım) Sözleşmesi	1951
100	Eşit Ücret Sözleşmesi	1951
101	Ücretli Tatiller (Tarım) Sözleşmesi	1952
102	Sosyal Güvenlik (Asgari Standartlar) Sözleşmesi	1952

103 Analığın Korunması Sözleşmesi (Revize)	1952
104 Cezai Yaptırımların Ilgası (Yerli İşçiler) Sözleşmesi	1955
105 Zorla Çalıştırmanın Kaldırılması Sözleşmesi	1957
106 Haftalık Dinlenme (Ticaret ve Bürolar) Sözleşmesi	1957
107 Yerli ve Kabile Toplulukları Sözleşmesi	1957
108 Gemiadamlarının Kimlik Belgeleri Sözleşmesi	1958
109 Ücretler, Çalışma Saatleri ve Mürettebat (Deniz) Sözleşmesi (Revize)	1958
110 Plantasyonlar Sözleşmesi	1958
- 110 Sayılı Plantasyonlar Sözleşmesi Protokolü	1982
111 Ayrımcılık (İş ve Meslek) Sözleşmesi	1958
112 Asgari Yaş (Balıkçılar) Sözleşmesi	1959
113 Tıbbi Muayene (Balıkçılar) Sözleşmesi	1959
114 Balıkçıların Sözleşme Hükümleri Sözleşmesi	1959
115 Radyasyondan Korunma Sözleşmesi	1960
116 Son Maddelerin Revizyonu Sözleşmesi	1961
117 Sosyal Siyaset (Temel Hedefler ve Standartlar) Sözleşmesi	1962
118 Muamele Eşitliği (Sosyal Güvenlik) Sözleşmesi	1962
119 Makinaların Korunma Tertibatı ile Techizi Sözleşmesi	1963
120 Hıfzıssıhha (Ticaret ve Bürolar) Sözleşmesi	1964
121 İş Kazası Yardımları Sözleşmesi	1964
122 İstihdam Politikası Sözleşmesi	1964
123 Asgari Yaş (Yeraltı İşleri) Sözleşmesi	1965
124 Gençlerin Tıbbi Muayenesi (Yeraltı İşleri) Sözleşmesi	1965
125 Balıkçıların Uсталık Belgeleri Sözleşmesi	1966
126 Mürettebatın (Balıkçılar) Barındırılması Sözleşmesi	1966
127 Azami Ağırlık Sözleşmesi	1967
128 Malüllük, Yaşlılık ve Ölüm Yardımları Sözleşmesi	1967
129 İş Teftişi (Tarım) Sözleşmesi	1969
130 Tıbbi Bakım ve Hastalık Yardımları Sözleşmesi	1969
131 Asgari Ücret Tesbiti Sözleşmesi	1970
132 Ücretli Tatiller Sözleşmesi (Revize)	1970
133 Mürettebatın Barındırılması (Ek Hükümler) Sözleşmesi	1970
134 Kazaların Önlenmesi (Gemiadamları) Sözleşmesi	1970
135 İşçi Temsilcileri Sözleşmesi	1971
136 Benzen Sözleşmesi	1971
137 Liman İşleri Sözleşmesi	1973
138 Asgari Yaş Sözleşmesi	1973

172 Çalışma Koşulları (Oteller ve Lokantalar) Sözleşmesi	1991
173 İşçi Alacaklarının Korunması (İşverenin Ödeme Güçlüğü Halinde Sözleşmesi)	1992
174 Büyük Endüstriyel Kazaların Önlenmesi Sözleşmesi	1993
175 Kısmi Süreli Çalışma Sözleşmesi	1994
176 Madenlerde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Sözleşmesi	1995
177 Ev Çalışması Sözleşmesi	1996
178 İş Teftişi (Gemiadamları) Sözleşmesi	1996
179 Gemiadamlarının İşe Alınması ve İşe Yerleştirilmesi Sözleşmesi	1996
180 Gemiadamlarının Çalışma Saatleri ve Gemi Mürettebatı Sözleşmesi	1996
181 Özel İş Bulma Büroları Sözleşmesi	1997
182 Çocuk Eməğinin En Kötü Biçimleri Sözleşmesi	1999
183 Analığın Korunması Sözleşmesi	2000

